

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL.ÚS 8/99

Ústavný súd Slovenskej republiky v Košiciach na neverejnom zasadnutí pléna 27. januára 1999 predbežne prerokoval návrh [REDACTED], bytom [REDACTED], na vyslovenie nesúladu ustanovenia § 61 ods. 4 zákona č. 195/1998 Z.z. o sociálnej pomoci s čl. 12 a s čl. 13 Ústavy Slovenskej republiky a takto

r o z h o d o l :

Návrh [REDACTED] **o d m i e t a**, pretože ho podala zjavne neoprávnená osoba.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky v Košiciach (ďalej len „ústavný súd“) bolo 4. novembra 1998 doručené podanie [REDACTED], bytom [REDACTED] (ďalej len „navrhovateľ“), označené ako „návrh na Ústavný súd na začatie konania podľa článku 130 odsek (3) Ústavy Slovenskej Republiky“. Namietal v ňom „porušenie svojich práv zákonom o sociálnej pomoci č. 195 z 19. mája 1998, paragraf 61, odsek 4,...“, keďže podľa citovaného ustanovenia „peňažný príspevok na kúpu osobného motorového vozidla nemožno poskytnúť občanovi s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorému sa poskytuje starostlivosť v zariadení sociálnych služieb celoročne“. Bol toho názoru, že hoci mu je takáto

starostlivosť poskytovaná, považuje neposkytnutie peňažného príspevku „za diskrimináciu“ jeho osoby a „nesúlady zákonov č. 195 o sociálnej pomoci, paragraf 61, odsek 4 s Ústavou SR v článku 12 a v čl. 13“. V závere svojho podania formuloval návrh, „aby Ústavný súd rozhodol, či zákon 195/98 o sociálnej pomoci paragraf 61, odsek 4 je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky“.

Vzhľadom na obsah podania ho ústavný súd posúdil ako návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), a nie podľa čl. 130 ods. 3 ústavy, ako toto konanie označil navrhovateľ. Konanie podľa ustanovenia ústavy, ktoré citoval navrhovateľ je konaním o podnete, ktoré môže podať právnická alebo fyzická osoba, ak namieta porušenie svojich práv, najmä tých, ktoré upravuje druhá hlava ústavy, nemôže však prostredníctvom neho žiadať, aby začalo konanie o súlade právnych predpisov.

II.

V konaní o súlade právnych predpisov, ktoré začne dňom doručenia návrhu ústavnému súdu (§ 18 ods. 3 písm. a) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení zákona č. 293/1995 Z. z. ; ďalej len „zákon č. 38/1993 Z. z.“), môže ústavný súd ďalej konať, len ak tomu nebráni niektorý z dôvodov upravených v § 24 ods. 1 a 2 alebo v § 25 ods. 2 citovaného zákona.

Ústavný súd na neverejnom zasadnutí pléna predbežne prerokováva každý návrh a zisťuje, či spĺňa všetky zákonom upravené procesné náležitosti pre konanie vo veci samej, v danom prípade pre konanie o súlade zákona s ústavou podľa čl. 125 písm. a) ústavy. Osobami oprávnenými na podanie takéhoto návrhu sú tie, ktoré taxatívnym spôsobom upravuje čl. 130 ods. 1 písm. a) až e) ústavy a tiež § 18 ods. 1 písm. a) až e) zákona č. 38/1993 Z. z. Sú nimi: najmenej pätina poslancov Národnej rady Slovenskej republiky, prezident Slovenskej republiky, vláda Slovenskej republiky, generálny prokurátor Slovenskej republiky a všeobecný súd v súvislosti so svojou rozhodovacou činnosťou. Navrhovateľ je fyzická osoba, ktorá podľa

citovaných ustanovení ústavy a zákona nie je procesne oprávnená podať návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov.

Vychádzajúc zo zistenia, že návrh má vadu, ktorú nemožno ani dodatočne odstrániť, ústavný súd ho odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona č. 38/1993 Z.z. tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Košiciach 27. januára 1999

JUDr. Milan Čič
predseda pléna
Ústavného súdu Slovenskej republiky